

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

TAINA SCRISULUI - DARUL LUI GEORGE ROCA - (POSTFAȚĂ LA VOLUMUL IV)

Vasilca GRIGORAȘ¹

„Cărțile sunt porți deschise asupra altor suflete și altor popoare. Mulțumită lor putem evada din micul nostru univers personal, atât de îngust, mulțumită lor scăpăm de la meditația fără rezultat asupra noastră înșine. O seară destinată lecturii unei cărți mari este pentru suflet ceea ce șederea la munte este pentru corp. Omul coboară din aceste înălțimi mai puternic, mai bine pregătit pentru a înfrunta cu curaj controversele pe care le va regăsi pe câmpiile vieții zilnice.”

André Maurois

„Biblioteca publică și misiunea ei”

După lectura antologiei „Taina scrisului”, poți confirma fără teama de a greși adevărul rostit de scriitorul, eseistul și istoricul francez și cred că în această cheie a gândit și simțit scriitorul, poetul, eseistul, publicistul și promotorul cultural George Roca atunci când a lansat invitația oamenilor de litere români de a fi părți ale acestui proiect.

Prin alcătuirea cărții „Taina scrisului”, antologatorul stimulează fenomenul creației literare române. Ediția publicată are până în prezent (2023) patru volume a câte cincizeci de eseuri de motivație literară. Este o „Carte Mare” la propriu și la figurat. Un schimb de experiență activ, cu implicații serioase în cunoașterea mișcării literare actuale cu rezultate admirabile. Prin inițierea lucrării, coordonatorul a motivat și a convins mulți slujitori ai condeii, români din toate colțurile lumii să-și dea mâna și obolul de creație în acest demers literar. Românul

ISBN: 978-0-6455009-2-9

TAINA SCRISULUI • 200 DE ESEURI DE MOTIVAȚIE LITERARĂ

TAINA SCRISULUI

DOUĂ SUITE DE SCRITORII
ANTOLOGIE INITIATĂ DE AUTOR
ESEURI DE MOTIVAȚIE LITERARĂ

GEORGE ROCA

¹ Vasilca GRIGORAȘ, Vaslui, 20 august 2023

Cetatea Cavalerilor

2023 - ANUL IULIU MAIU !

NR. 8(36) AUGUST-2023

George Roca dăruiește rodul contribuției acestora: „Prietenilor mei, scriitorii de pe toate meridianele Pământului” precizând și: „Dedic acest volum evenimentului sărbătoririi celor 100 de ani ai României Mari”. Ca într-o horă românească își dau mâna autori din România și români din: Australia, Noua Zeelandă, SUA, Canada, Israel, Spania, Italia, Franța, Anglia, Germania, Grecia, Cipru, Liban, Republica Moldova, într-un act literar de excepție.

George Roca motivează astfel declanșarea proiectului: „Am inițiat acest proiect numit «Taina scrisului» cu scopul de a conserva amintirile producătorilor de literatură de toate genurile despre acest minunat instrument de exprimare atât de necesar pentru comunicare și înțelegere a sufletului și gândirii umane.”

Așa cum știm din istoria literaturii române din toate timpurile, scriitura nu este întotdeauna o profesie; amintim pe: Mihai Eminescu (sufleur la teatru, bibliotecar, copist, revizor școlar, publicist), I.L. Caragiale (revizor școlar, sufleur și copist la teatru, funcționar, director de teatru), Lucian Blaga (carieră și în diplomație, fiind atașat cultural și consilier de presă), Panait Istrati (zugrav), Liviu Rebreanu (ajutor de notar, ziarist, director de teatru), Tudor Arghezi (laborant la o fabrică de zahăr din Chitila, a îmbrăcat haina monahală, bijutier și ceasornicar în Elveția, apoi ziarist)... Mare parte din autorii contemporani incluși în antologie au îmbrățișat alte profesii: Cornelia Ursu (medic), Lucian Munteanu (medic), Viorel Birtu Pîrăianu (medic), Corneliu Florea (medic), Dorel Schor (medic), Anna-Nora Rotaru-Papadimitroiu (medic), Valentina Teclici (sociolog), Valeriu Dulgheru (inginer), Simona Botezan (inginer), Vasilica Ilie (proiectant instalații pentru construcții civile), Georgeta Resteman (inginer chimist), Camelia Florescu (interpretă de folclor)... Acest lucru denotă faptul că harul de a scrie poate fi o profesie, dar poate fi și un simplu hobby, însă cu rezultate strălucite în ambele cazuri.

Primul volum al Antologiei se bucură de o prefață cu titlul „Scriitorul și promotorul cultural George Roca și volumul «Taina scrisului»”, elaborată de scriitoarea Elena Buică din Toronto, Canada, în care apreciază că munca uriașă a lui George Roca la realizarea antologiei „pare a fi un *modus vivendi*” al românului trăitor în țara cangurului, „spre beneficiul culturii române”. Impresionantă și mai mult decât edificatoare este această prefață și prin aprecierea autoarei că scrisul ca „mod de a exista” „impune pe lângă inspirație și un strop de îndrăzneală”, „îți cere strădanie continuă”, „îți cere să proiectezi lumini în toate colțurile obscure ale sufletului”, de asemenea „îți cere să ai puterea de a ocoli locurile bătătorite, stereotipiile verbale”.

Volumul al doilea începe cu un material introductiv (prefață) intitulat: „Literatura de azi între promisiune și realitate”, semnat de scriitoarea Emilia Stroe-Țena (Alexandria, România). Pentru autoare, „Taina scrisului este sărbătoarea scrisului, pentru că scrisul este eliberare de constrângeri, bucurie, explozie de lumină, prin comunicare, trăire la cote înalte, reverie, împăcare cu sine, cu semenii, cu Dumnezeu”.

Volumul al treilea excelează nu numai prin conținut ci și prin multitudinea paginilor... 600! „Cam gros!” vor zice cei care nu stau bine cu timpul... „Dar foarte interesant odată început în a-i dezlega misterele”.

Proiectul este inițiat și realizat din pasiune, din trăire adâncă, din iubire pentru scris, pentru literatura și cultura română și din dorința expresă de a coagula scriitori români de pe întreg mapamondul; este o invitație la unitate prin scris a creatorilor de literatură. Pentru scriitori și poeți, „Taina scrisului” este o „mărturie de credință literară” pentru că „Unul din privilegiile meseriei de scriitor este acela că ea reprezintă pretextul ideal pentru a face anumite lucruri, pentru a călători, pentru a explora. Altul ar fi că scrisul te stimulează să cercetezi viața îndeaproape, cu tot ceea ce stă ascuns ochiului ori năvălește peste tine pretutindeni. Scrisul și cititul... ne aprofundează și ne lărgesc capacitatea de înțelegere a vieții - ne hrănesc sufletul” (Anne Lamott)

Eseurile incluse în primele trei volume „Taina scrisului” sunt incitante pentru cititor și prin însuși titlurile lor. În opinia domnului Mihai Batog-Bujeniță pentru a scrie: „Drumul este greu, foarte greu chiar, dar merită să-l străbați chiar dacă picioarele goale îți vor sângea. Este Golgota ta aceea pe care nu ai dreptul să o refuzi, ci numai datoria de a o urca.”, iar Magdalena Brătescu mărturisește: „Scrisul meu se naște din durere amestecată cu deliciu. E pasio-nant, dar nu ușor”. Adaug și alte opinii interesante: „Scrisul, arma inofensivă a purtătorului de vise și de doruri, miraculos luceafăr al tenebrei sufletești...” (Mihaela Arbid-Stoica); „scrisul trebuie să fie... un mod de a respira...” (Gheorghe A. Stroia); „Scrisul pentru mine, e ca un foc purificator” (Ion Catrina); „Mâna care scrie e mâna care vindecă și alungă tristețea” (Andra

Tischer); „Verbul Harului este Hărnicia” (Eugen Evu); „Scrisul este esența umană care ne apropie de divin.” (Mariana Grigore)...

Ce este poezia și cuvântul? „Ea, Poezia, nu are hotar... Cuvintele, la fel. Ele vindecă rănilor, deschid ochii orbilor, cuvintele adevărate mântuie durerea și întunericul din noi.” (Nicolae Nicoară-Horia); „Cuvintele frumoase și cuviincioase, folosite cu stăruință, încet, cu grijă, se apropie de înțelegerea «Cuvântului! Care ne-a adus în ființă»” (Alexandru Nemoianu); „Cuvintele sunt ființe vii, ele păstrează o latură divină.” (Adriana Popa); „Cuvintele... uneori sunt fluturi care ne poartă visele. Alteori sunt scoici care conțin perle prețioase de înțelepciune, iar câteodată sunt izvoare care revarsă o energie învio-rătoare...” (Laura Anișoara Mustețiu); „Cuvintele... mă ridică spre cer sau mă strivesc. Aduc zâmbete și lacrimi. Sunt darnice sau zgârcite” (Julia Henriette Kakucs); Dacă Adda Neag, care debutează la 18 ani afirmă că „Produsul poeziei mele e iubirea față de tot ce e viu”, Ileana Cornelia Neaga începe să publice târziu: „Am împletit cununi din cuvinte în toamna vieții mele”.

A scrie înseamnă responsabilitate și autodepășire, dorință acerbă de a te apropia de performanță, autorii fiind eroii de dincolo de cărți, de dincolo de tot efortul de creație. Numai astfel, rezultatele muncii pot deveni valori acoperite de neuitare în sufletele și conștiința cititorilor și vor ocupa locul cuvenit și bine meritat în patrimoniul cultural-literar românesc. Prin această antologie și prin tot ceea ce face pe tărâm literar, George Roca conjugă binele cu adevărul, fiind adeptul lui Leibniz care consideră că „e adevărat numai ceea ce este totodată bine”.

Filosoful și matematicianul René Descartes afirma: „Dacă trăiești fără filosofie este ca și cum ai ține ochii închiși fără a încerca să-i deschizi vreodată”. Printr-oingenioasă extrapolare, extensie a ariei cunoașterii și creației, George Roca a înlocuit cuvântul „filosofie” cu „literatură”, dovedind că această zicere este tot atât de adevărată și deosebit de importantă pentru omul ca ființă spirituală și creator de literatură. A promova literatura înseamnă un mare pas spre cucerirea demnității și libertății de sine și a celorlalți. A promova literatura înseamnă a recunoaște marile valori care ți-au construit personalitatea și identitatea în interiorul neamului în care te-ai născut și viețuiești ca parte distinctă a culturii și istoriei sale demne. A promova literatura înseamnă a te recunoaște ca om care s-a format și se afirmă, în limita posibilităților și disponibilităților sale, într-un mediu valoric și socio-istoric la realizarea căruia au contribuit întregi și neîntrerupte generații umane, pe care trebuie să le descoperi, să le recunoști și să le înțelegi pentru a le aduce prinosul de grațitudine, indiferent de spațiul geografic și timpul din care vin ele. A promova literatura înseamnă a recunoaște că prin ceea ce gândești, faci și trăiești devine prezent trecutul neamului omenesc și nu orice trecut, ci doar ceea ce pui la temelie pentru a construi viitorul. În acest spirit a fost concepută această Antologie de eseuri - ca formă a culturii și identității umane, aducând, din istorie și din actualitate câteva personalități care au construit axa drumului nostru către viitor și către desăvârșirea noastră ca ființe sociale, literare, culturale, spirituale. Și nu în ultimul rând, a promova literatura înseamnă a lăsa generos moștenirea culturală nealterată celor ce vor veni mereu și mereu, adică ființelor de mâine al mâinelor acestei nații.

George Roca a organizat o sesiune de comunicări literare, în scris (reală, limpede, negru pe alb). A invitat doritorii, mânuitori ai condeiului și/sau ai tastelor PC-ului la un curs de creație literară. O întreprindere, deopotrivă creativă și lucrativă cu un profit cultural atât pentru scriitori cât și pentru cititori. A anunțat un colocviu cu temă, cu timp de pregătire pentru a cugeta, pentru reculegere și culegere de informații, fapte, evenimente, elemente cumva date uitării ori lăsate în *standbay*, fără să știe până când! Creatorii de literatură au consimțit la această provocare, și-au oferit o perioadă de reflexie și au chemat muza să conceapă eseu care-i reprezintă cel mai frumos și durabil... Cred că o trăsătură definitorie și relevantă a eseurilor inserate în această antologie este sinceritatea. Nu se întrevide nicio urmă de bovarism. Fiecare a încercat, pe cât posibil să spună adevărul, știind că asta este literatura adevărată.

Autorii au scris cu entuziasm, cu bucuria și generozitatea dăruirii scrisului lor cititorilor. Eroii cărții își scriu pe viu propriul parcurs literar. Se distinge o lume pământescă, bine ancorată în realitate și una idealizată, spirituală, culturală ce tinde spre desăvârșire. O expunere a vieții și sufletului. Când citești un eseu din „Taina scrisului” îți și imaginezi autorul când scrie; parcă își ține respirația și deschide o tolbă cu amintiri de tot felul, plonjând grațios în meandrele acestora, unele limpezi și molcome, altele tulburi și învolburate, însă pe toate asumându-și-le ca fiind interesante, oscilând în a alege pe cele mai revelatoare. Un exercițiu particular pentru construirea unei opere colective. Fiecare autor este un soldat, care a depus

Cetatea Cavalerilor

2023 - ANUL IULIU MAIU !

NR. 8(36) AUGUST-2023

un jurământ pe frontul creației literare (metaforic vorbind) și nu dorește să-l încalce. Acest lucru ar fi catalogat ca trădare și nu numai că l-ar dezonora, dar va trebui să suporte și o pedeapsă cuvenită, bine meritată de la cititori, aceștia fiind prieteni de nădejde ai scriitorului, însă dezamăgiți, ei pot deveni ostili.

Eseul este o pagină de istorie a scrisului fiecăruia. Cartea „Taina scrisului” este o istorie a scrisului românesc pe o perioadă de câteva decenii. Autorii încep cu începutul, motivează, explică cât este har, cât este muncă și câți pași au parcurs pe ringul de dans împreună cu partenerul de suflet, cuvântul. Uneori dansul are loc pe gheața patinoarului, de altfel un spectacol sublim, dar lipsa de atenție, unele lacune ale tehnicii ori carențe în arta spectacolului/creației literare pot duce la accidentări și eliminări pe diferite durate de timp ori pentru totdeauna. În acest caz e nevoie de un efort considerabil, de atenție sporită, de o doză mărită de umanitate, sensibilitate, dar și rigoare profesională. Doar astfel soarele răsare și ne alintă cu razele sale calde simțind că trăim în lumină, iar scrierea va spune cu siguranță ceva și va transmite ceva.

Lucrarea „Taina scrisului” este o simfonie a vieții autorilor în mai multe acte, compusă în aceeași cheie și cântată pe arpegiul acordurilor scrisului cu harul și truda autorilor. Actul creației acestei cărți presupune și dovedește o consonanță intimă, esența unui joc abil de tonalități literare. Muzicalitatea eseurilor este născută din succesiunea relatărilor într-o cadență personală, proprie, însumând surse inepuizabile de informații și sentimente. „Taina scrisului” este un tablou din natură. Sub cerul înseninat, o luncă întinsă cu ierburi verzi, cu flori de toate culorile și excelente esențe de arome, cu lanuri de spice aurii și însângerate din loc în loc de macii proaspăt înfloriți. Se remarcă limpezimea exprimării literare, chintesență și glorie a talentului, harului, culturii acumulate în timp și a prețuirii cuvântului profund simțit și bine scris în cele 200 de eseuri, 200 de ecouri venite din acuitatea trăirilor fiecărui autor. Postându-se în singurătatea lui senină se simte confortabil asemenea unui faraon în templul său, oferindu-și scrisul ofrandă în semn de iubire și respect publicului cititor. Expunerile transparente ale subiectivismului proiectează și construiesc meticolos, dar solid structuri arhetipale ale scrisului. Afectivitatea creatoare, emoționalitatea artistică, efervescența creatoare dau vitalitate expri-mării eseistice, uneori depășind așteptările cititorului.

Fiecare semnatar este propriul său reper – are identitate proprie, este o aventură ființială, interioară cu o constanță spirituală proprie. Fiecare autor cu aspirația sa, cu inspirația și muzele proprii, cu manifestarea și exteriorizarea în stil personal, cu misterul său. Fiecare visează desenând pe șeva-letul inimii vise împlinite, în curs de realizare ori ratate, însă acestea din urmă fiind doar treapte de unde își pot lua startul spre un nou vis zburat spre alt orizont literar, mai adecvat locului, timpului și eului său lăuntric. Fiecare eseu este o vorbire monologă, susținută de plăcerea de a-și „expune” și etala sensibilitatea. Într-o lumină dominantă și stăruitoare se întrevăd și umbre, mici frustrări, oarece neîmpliniri, dar prezentate calm, cu bonomie și înțelegere, deși unele sunt dureroase. Aspirațiile fiecărui autor sunt ape curgătoare, cu traiectorii dinamice deschise spre varii orizonturi. Curgerea limpede a expunerilor asemenea apelor vara, în care se unduiește strălucitor și se topește spre seară soarele pentru a răsări a doua zi, dis-de-diminează. Prin acest demers eseistic, autorii se interoghează atent, deschid lacătul cunoașterii de sine printr-o viabilă și sinceră comunicare cu eul interior. Interogări ale timpului și ale sufletului. Identități, destăinuiri și testamente. Cunoscându-se pe sine, se deschid treptat, atât cât simt, cât doresc, cât intuiesc că pot fi înțeleși de receptorii externi. Operațiunea, înfăptuirea nu este o lucrare ușoară pentru că „apa vie” trebuie adusă la suprafață din adâncuri, acolo unde este limpezimea, vibrația și vivacitatea.

Stilul scriiturii are o vână viguroasă, o alchimie proprie, avangardistă, cu miez desăvârșit. Cartea degajă un românism autentic în variate stiluri și forme, însă se remarcă prin firescul simțirii și prezentării. O limbă literară curată, strălucitoare cu tendință reală spre perfecțiune și cu atenție sporită la problematica estetică și literară. Fiecare eseu este o celulă vie a organismului antologiei; maeștri și discipoli își dau mâna într-o sinceră mărturisire aprinzând focul imaginație și dând putere expresiei, bunului gust prin mulțimea și diversitatea ideilor, curățenia și calitatea limbii. Acest lucru se explică și prin cultura specializată și cultura generală cunoștințe din toate domeniile cunoașterii umane și prin plenitudinea spirituală a autorilor. Este simplu de remarcat o compatibilitate intimă între formă și fond, în ciuda diferențelor clare, evidente între profilul scriitoricesc, moral, psihologic al autorilor și opera acestora; îi înfrățește talentul, cultura, munca, vigoarea și noblețea trăirii și dăruirii. Fiecare eseu fiind o insulă de elevație în oceanul literar românesc. Expri-mări în stiluri diferite: narativ, liric, filosofic...

purtătoare de adâncă limpezime a frumuseții, clară profunzime cu dimensiuni proprii. Stilul pur realist, ferit de intruziunile fantasticului crează o atmosferă de vrajă. Și nu în ultimul rând, o bogăție evidentă de figuri de stil, metafore sublime, un lirism năucitor, grăitor și suav este punctul forte al atragerii spre lectură.

Invitația de a participa la antologie a scriitorului George Roca, vine să reînvie ceea ce spunea cândva Ion Heliade Rădulescu: „*Scrieți băieți, numai scrieți!*”. Important este să se scrie, însă confirmarea acestui scris de timp, de critica literară și de publicul cititor este o altă problemă. „Taina scrisului” este un curs despre cum poți scrie, cum poți deveni scriitor consacrat, cum poți impune scriitura ta în spectrul literar contemporan, cum poți străluci, apreciat de critică și iubit de cititori. Din eseuri se desprinde o efervescentă creație, este promovat dinamismul în evoluția scrisului și se combate înlăturarea monotoniei.

5

N-aș fi prea pesimistă în ceea ce privește cititul în zilele noastre. Cartea, biblioteca tradițională au un concurent demn de luat în seamă și cumva de temut. Sunt adepta cărții pe suport hârtie, și așa voi citi în continuare, însă nu putem nega beneficiile informării, documentării și formării omului, tinerilor utilizând surse electronice. Asta este epoca pe care o traversăm și trebuie să rezonăm cu noutățile acesteia, însă nu trebuie să dărâmăm pilonii de rezistență ai culturii, cunoașterii în general, ci să adăugăm alții și alții. Acest lucru dorește George Roca prin revistele sale online, exprimându-și dragostea pentru limba română, pentru cultura și literatura română, pentru continuarea a ceea ce este reprezentativ și trainic spre îmbogățirea cu ceea ce este nou. Scriitorii care au răspuns chemării sale fac parte dintr-un segment de vârstă cu mai multe decenii adunate în tolba timpului lor. Asta nu înseamnă că tinerii nu mai scriu. Scriu, dar nu s-au așezat bine, confortabil în matca scrisului, tatonează terenul pentru a descoperi noi izvoare, se aventurează în a contura felurite albi pentru a înțelege ce li se potrivește mai bine, care este stilul de îmbăiere în arta cuvântului pentru a obține cea mai mare satisfacție și unde se simt „acasă” prin cuvânt.

Din mărturisirile scriitorilor se desprind câteva idei foarte importante. Familia trebuie să încurajeze și să stimuleze chiar și firavele sclipiri ale copiilor. Să creeze climatul familial, domestic pentru ca prin joc, copilul să devină creativ. Crearea unei biblioteci, cititul părinților dezvoltă dorința și apetitul pentru citit al copiilor, stimulează sentimentul de îndrăgire a cărților. Școala are un rol covârșitor în descoperirea deprinderilor și înclinațiilor copiilor și tinerilor. Este foarte important ca educatorii, învățătorii și profe-sorii, din primele clase până la terminarea cursurilor universitare să descopere înclinațiilor copiilor și tinerilor, să-i antreneze la olimpiade, concursuri, comunicări și să-i implice în mișcarea literară prin cenacluri, cercuri, întâlniri cu scriitori, editori... Astfel vor beneficia de mentori avizați care-i pot călăuzi pe un făgaș propice potențialului, harului, talentului primit de la Dumnezeu și dezvoltat prin muncă asiduă, găsindu-și pârgurile potrivite de exprimare, stil, gen, specie literară. Nu-mi place atitudinea celor care încă se mai sperie de drobul de sare care va veni în viața literară. Dimpotrivă, abundă informațiile despre atmosfera mișcării culturale a copiilor și tinerilor care cu sprijinul unor cadre didactice ori scriitori, poeți scriu și publică în diferite reviste și chiar debutează editorial. Pe lângă mentori și modele, cititul și studiul individual al operelor scriitorilor români și din literatura univer-sală este o condiție *sine-qua-non* și exercițiul continuu al scrisului prin abordarea mai multor genuri și specii literare pentru a descoperi ceea ce i se potrivește sau de ce nu, pentru a-și descoperi polivalența harului său.

Nu cred că este corect și benefic nici pentru autori și nici pentru literatură ca autorii să fie criticați, marginalizați de la debutul publicistic, editorial ori de la primele scrieri. Timpul a dovedit că scriitorii remarcabili au avut un început literar anevoios, apoi s-au impus treptat. Multora li s-au recunoscut meritele mai târziu, sau mult prea târziu (postmortem). În fond nimeni nu a scris numai capodopere, iar pe de altă parte, dictonul latin *de gustibus non est disputandum* este valabil și astăzi.

O scriere poate să placă unora și să nu placă altora. Este cât se poate de firesc. Sigur că nu sunt de acord cu exprimările vulgare, suburbane, atacuri la persoană, promovarea violenței de orice fel; asemenea mod de exprimare trebuie oprit la timp pentru a nu prolifera. Imaginea care domină această carte este luminoasă, caldă, deosebit de plăcută. O carte a prieteniei, cu prieteni despre prieteni. O minune, o bijuterie de carte. O lectură deosebit de plăcută. Merită să o avem în bibliotecă, s-o citim și să revenim iar și iar. Eu mă simt mult mai bogată acum. Nu în ultimul rând, sunt deosebit de onorată și mândră că eseul meu se regăsește în paginile acestei cărți.

George Roca este „îngerul păzitor” al multor scriitori; din preaplinul inimii sale a dăruit o pereche de aripi fiecărui scriitor publicat în revistele și în cărțile sale pentru a zbura spre culmea succesului, a oferit o scară pe care să urce până la cerul performanței. Acest gest de dăruire se explică prin faptul că românul-australian caută omul și acolo unde îl găsește încearcă să-l ajute, să-l îndrume și să-l motiveze să se descopere, să se inventeze ori reinventeze. Prin robustețea și optimismul gândirii simte mereu nevoia de a „ctitori”.

Această antologie este o construcție, o zidire. Este o înmugurire a spiritului creativ spre o bogată rodire. Deschide încă o pagină vibrant emoțională și de cooperare în domeniul literaturii române. Nutrim speranța că prin parcurgerea cu bună credință a acestei lucrări, cititorul va deveni mai bogat spiritual și cu plăcerea de a-și aprofunda unele cunoștințe în acest frumos domeniu al literaturii române. Până la urmă, scrisul rămâne o taină prin înțelegere, interpretare, reflectare, adresare și exprimare a vieții.

Pentru toate acestea, meritul este al promotorului cultural, George Roca, care a demarat acest proiect din respect și admirație pentru literatură și creatorii de literatură, care s-a dovedit a fi un real succes, iar pentru posteritate „rezervoare pentru memoria cultural-artistică a umanității”, „bogăția de spirit a umanității” (Daniel Ioniță)

George Roca a dăruit cititorului român fragmente de inimi surâzând, pline de fiorul misterului, de o vigoare și de o bogăție sufletească memorabile și admirabile, substanțe, esențe literare de o vibrație, densitate și intensitate neîntrecute. O adevărată infuzie de lirism cu aromă românească, proces care merită continuat: „Doresc ca acest volum să fie citit de cât mai mulți! Poate că va inspira pe câțiva din noi să punem mâna, fie pe pix, fie pe keyboard-ul computerului, și să devenim purtători ai Cuvântului scris – cuvântul care rămâne, cuvântul care ne aduce mai aproape de Divinitate.” În romanul „Darul lui Humboldt”, scriitorul Saul Bellow face o critică acidă a societății americane, considerată profund aculturală, iar în lupta pentru o reconstrucție a societății, în care scriitorii și poeții să fie repuși în drepturi este o viziune utopică. Prin extinderea fenomenului globalizării și a economiei de piață în toate țările se observă habotnicia cu care își crează pro-priile arme de distrugere a omului ca ființă sensibilă și rațională. Același lucru se întâmplă și în România.

Prezență trează, George Roca prin inițierea proiectului „Taina scrisului” și promovarea operei autorilor de literatură încă mai crede că societatea trebuie și chiar poate să recupereze forțele creatoare, gândirea vie, trăirea profundă, cu alte cuvinte, ființa umană reală. Surprinde prin aceste eseuri partea frumoasă a literaturii române și dovedește ingenios că pe lângă racilele societății românești există și varii arii de cultură, artă, literatură... și că „Misterul unei lecturi se poate repeta la infinit” (Tudor Nedelcea), pentru că „A citi înseamnă a cugeta împreună cu altcineva, a înțelege gândirea altuia și a intui gândirea pe care ne-o sugerează, conformă sau contrară lui”, ne spune același André Maurois.

Pentru tot ceea ce a realizat pe ogorul literaturii române în țară, și pe întreg globul, prin promovarea scriitorilor în mediul online, în reviste pe suport hârtie și în cărți, George Roca este numit de Daniel Ioniță „pescar de scriitori”, iar și prin „Taina scrisului” ajunge la apogeul muncii sale, cu potențial real de continuare și reușită.

Îi mulțumim și îi urăm mult succes în continuare! Însă, sunt convinsă că români precum George Roca și celor 200 de semnatori ai eseurilor din Antologia „Taina scrisului” mai sunt și azi și vor mai fi și mâine și întotdeauna cât va dăinui poporul român pe acest pământ, iar munca lor va da roade la momentul potrivit. Cultura și literatura română, indiferent de opreștile vremurilor va crește către viitor precum brânzușiana colană a infinitului.